

[Justitsministeren.]

Barn, der var født 4 Aar før Moderens Død. Der opstod et Kærlighedsforhold mellem Steddatteren og Stedfaderen, og de ønskede saa at indgaa Ægteskab. Det kunde de ikke faa Lov til, men de levede sammen, og fra Myndighedernes Side blev der grebet ind over for dem, men de hævdede, at de vilde fortsætte dette Samliv. Foruden dette Eksempel har Pastor Norlev fremført en Række andre Eksempler, hvor det har medført meget ulykkelige Forhold, at Personer, der saaledes føler sig knyttet til hinanden, ikke har kunnet gifte sig paa Grund af, at den afdøde Hustru eller afdøde Mand havde fælles Børn.

Ændringen gaar herefter ud paa, at denne Bestemmelse om, at der ikke maa være Fællesbørn, ikke skal være en absolut Hindring for et saadant Ægteskab. Man modererer det saaledes, at selv om der er Fællesbørn i det tidligere Ægteskab, kan Bevilling meddeles, men kun saafremt Hensynet til disse Børn ikke taler derimod.

Spørgsmaalet om en saadan Ændring har været forelagt Biskopperne for at høre, hvorledes man fra Kirkens Side saa paa Ændringen, og de har udtalt, at man anser Bestemmelsen om, at Dispensation fra den paagældende Regel er udelukket, naar der er Fællesbørn i det tidligere Ægteskab, for at være uden udpræget kirkelig Interesse, og at man derfor ikke har noget imod, at Udvildelsen sker.

Kirkeministeren har sluttet sig hertil, og herefter har Justitsministeriet ment at kunne foreslaa denne Ændring, selv om vi har haft en Betænkelighed, som dog ikke knytter sig til selve Ændringens Realitet, men til, at vi derved ændrer i Ægteskabsloven, som paa saa mange Omraader er Udtryk for fælles Lovgivning med de nordiske Lande, og paa dette Omraade kommer til at indtage en Særstilling. Alt taget i Betragtning tror jeg dog, det er rigtigt, at vi giver en noget smidigere Regel her, saaledes at det overlades Justitsministeriet at afgøre, om det vil kunne have uheldige Følger, at man giver Tilladelse til Ægteskab i saadanne Tilfælde. Jeg tillader mig herved at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal derefter tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 om Motorkøretøjer, jfr. Lov Nr. 130 af 14. April 1932.*

Dette Lovforslag drejer sig om Indførelse af ændrede Regler med Hensyn til Betingelserne for at kunne blive Kørelerer. Baade fra Landets Kørelererforeninger og

fra Landsforeningen af Justitsministeriets motorsagkyndige har jeg i den Tid, jeg har været Justitsminister, modtaget mange Henvendelser om Skærpelse af Reglerne for at blive Kørelerer, gaaende ud paa at faa gennemført Ønsket om, at der skulde aflægges en særlig Køreprøve for dem, der ønsker at blive Kørelerer. Saa langt som at kræve en saadan Kørelererprøve, har jeg dog ikke ment at kunne gaa.

Derimod har jeg indrømmet, at det paa andre Omraader kunde være rimeligt at skærpe Betingelserne. I Øjeblikket er Betingelserne, at man skal være fyldt 25 Aar og have ført Motorkøretøj i et Aar. Derudover stilles der ikke nogen som helst Betingelser med Hensyn til den paagældende Kørelerers Vandel; han kan være en nok saa uheldig Person og dog etablere sig som Kørelerer. Navnlig dette sidste finder jeg er meget uheldigt. Jeg synes, at de, der søger en saadan Kørelerer, bør have en Garanti for, at han ikke er en moralsk fuldstændig defekt Person, en straffet Person eller i det hele taget en Person, der ikke kan siges at have ført en hæderlig Vandel.

Jeg foreslaar derfor, at der fremtidig skal stilles Krav om, at vedkommende skal have ført en hæderlig Vandel, at han — som nu — skal være fyldt 25 Aar, og at han endvidere i de sidste tre Aar jævnligen skal have ført Motorkøretøj. Disse Betingelser skal være opfyldt, for at vedkommende kan faa Politiets Godkendelse som Kørelerer. Jeg mener, at man herved faar noget større Garantier for, at den paagældende har tilstrækkelig Øvelse, idet han altsaa skal have kørt i tre Aar, og — hvad jeg navnlig lægger megen Vægt paa — faar Garanti for, at det er en hæderlig og ordentlig Person, der giver Undervisning paa dette Omraade.

Jeg skal tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Formanden: Til Slut giver jeg Ordet til den højtærede Indenrigsminister, for at han kan fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte tre Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kjær): I Forbindelse med det af Finansministeren fremsatte Lovforslag om Ændring i Ligningsloven for Skatteaaret 1947—48, hvorved bl. a. Fradraget for Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed foreslaas forhøjet, tillader jeg mig herved for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Fradrag*